

**Ez a történet első része.
Olvassátok el, aztán alkossátok újra!**

A SZÉLMALOMHARC

E pillanatban mintegy harminc vagy negyven szélmalom túnt fel a síkon előttük. Alig látta meg őket Don Quijote, rögtön e szavakat intézte fegyverhordozójához:

- A szerencse sokkal jobban kedvez ügyünknek, semmint mi magunk valaha még csak álmodni is mertük volna: mert íme, nézd csak, barátom, Sancho Panza, hogyan ágaskodik ott az a harminc vagy még több óriás, és én rögtön rajtok ütök, hogy megöljem valamennyit: a zsákmánnyal megvetjük gazdagságunk alapját, s bizonyára nemes harc és Istennek tetsző szolgálat lesz, ha ezt a gonosz fajzatot kiirtjuk a föld színéről.

- Micsoda óriások? - kérdezte Sancho Panza.

- Azok ott előttünk - felelte gazdája -, a karjuk olyan hosszú, hogy egyik-másiké egész mérföldnyi.

- De uram - vetette ellen Sancho Panza -, hiszen amik ott látszanak, nem óriások, hanem szélmalomok; amiket pedig kegyelmed karoknak vél, a lapátok, melyeket a szél forгат, s a malomkövet hajtják.

- Látszik - mondta Don Quijote -, hogy nincs jártasságod az ilyenmő kalandokban. Óriások azok, s ha félsz, vonulj vissza, s imádkozzál azalatt, míg én vakmerő és egyenlőtlen viadalba bocsátkozom velök.

Ezt mondván, sarkantyúba kapta Rocinantét, rá se hederítve fegyvernökének, Sanchónak szavára, aki torka szakadtából váltig kiabálta, hogy szélmalomokat, nem pedig óriásokat akar megtámadni.

Jegyzeteljétek ki a legfontosabb információkat a szövegből!

*A jegyzet lehet:
Gondolattérkép
Táblázat
Rajz, stb.*

Ez a történet első része.
Olvassátok el, aztán alkossátok újra!

A SZÉLMALOMHARC

Ő azonban annyira szilárdan hitte, hogy óriásokkal van dolga, hogy nem hallgatott Sancho szavára, és bár már közel jutott, figyelemre sem méltatta, mi van előtte, hanem ehelyett fennszóval kiáltotta:

– Ne fussatok, gyáva, aljas fajzatok! Csak egyetlen magányos lovag támad rátok!

Ezt mondván, egész szívével szerelme hölgyének, Dulcineának ajánlotta magát, arra kérve őt, hogy jöjjön segítségére a szörnyű harcban, majd sisakrostélyát mélyen lebocsátotta, a dárdát rohamra szögezte, s a Rocinantétől telhető legnagyobb sebességgel rontott neki a legközelebb álló szélmalomnak. Dárdájával beleszúrt az egyik vitorlába, de azt már olyan sebesen hajtotta a szél, hogy a dárdát darabokra törte, a lovagot lovastul magasba ragadta magával, s nyomban aztán úgy odateremtette a mezőre, hogy csak úgy nyekkent.

Sancho Panza oly gyorsasággal nyargalt segítségére, hogy számára majd megszakadt, de amidőn odaérkeztek úgy találta, hogy a lovag moccanni se tud: akkorát esett Rocinantéről.

– Isten az atyám! – kiáltott fel Sancho. – Hát nem megmondtam-e kegyelmednek, nézze meg jobban, mit cselekszik, hiszen ezek nem egyebek szélmalomknál; ezt csak az nem látja, akinek magának is szélmalom forog a fejében.

Jegyzeteljétek ki a legfontosabb információkat a szövegből!

A jegyzet lehet:
Gondolattérkép
Táblázat
Rajz, stb.